

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 30 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky – Słowacja) – HYDINA SK s.r.o. / Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Sprawa C-186/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca administracyjna oraz zwalczanie oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (VAT) – Rozporządzenie (UE) nr 904/2010 – Artykuły 10 – 12 – Wymiana informacji – Kontrola podatkowa – Terminy – Zawieszenie kontroli podatkowej w przypadku wymiany informacji – Przekroczenie terminu wyznaczonego na przekazanie informacji – Wpływ na zgodność z prawem zawieszenia kontroli podatkowej]

(2021/C 481/17)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HYDINA SK s.r.o.

Strona przeciwna: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Sentencja

Artykuł 10 rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej w związku z motywem 25 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że nie przewiduje on terminów, których przekroczenie może mieć wpływ na zgodność z prawem zawieszenia kontroli podatkowej przewidzianego przez prawo państwa członkowskiego występującego z wnioskiem do czasu przekazania przez wezwane państwo członkowskie informacji wymaganych w ramach mechanizmu współpracy administracyjnej ustanowionego w tym rozporządzeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 222 z 6.7.2020.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 30 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – K / Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

(Sprawa C-285/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 65 ust. 2 i 5 – Zakres stosowania – Pracownik całkowicie bezrobotny – Świadczenia z tytułu bezrobocia – Pracownik zamieszkujący i świadczący pracę we właściwym państwie członkowskim – Przeniesienie miejsca zamieszkania do innego państwa członkowskiego – Osoba, która nie świadczyła faktycznie pracy we właściwym państwie członkowskim zanim stała się całkowicie bezrobotna – Osoba przebywająca na zwolnieniu lekarskim z powodu choroby i otrzymująca na tej podstawie zasiłek chorobowy wypłacany przez właściwe państwo członkowskie – Świadczenie pracy – Porównywalne sytuacje prawne]

(2021/C 481/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: K

Strona pozwana: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Sentencja

- 1) Artykuł 65 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 465/2012 z dnia 22 maja 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że znajduje on zastosowanie do sytuacji, w której zainteresowana osoba, zanim stała się całkowicie bezrobotna, zamieszkiwała w państwie członkowskim innym niż właściwe państwo członkowskie, gdzie nie świadczyła faktycznie pracy, lecz pozostawała na zwolnieniu lekarskim z powodu choroby, przy czym owo państwo członkowskie wypłacało jej z tego tytułu zasiłek chorobowy, z zastrzeżeniem jednakże, że na gruncie prawa krajowego właściwego państwa członkowskiego pobieranie takich świadczeń jest uznawane za równoważne ze świadczeniem pracy.
- 2) Artykuł 65 ust. 2 i 5 rozporządzenia nr 883/2004, zmienionego rozporządzeniem nr 465/2012, należy interpretować w ten sposób, że powody, przykładowo natury rodzinnej, dla których zainteresowana osoba przeniosła swoje miejsce zamieszkania do państwa członkowskiego innego niż właściwe państwo członkowskie, nie są istotne do celów stosowania tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 313 z 21.9.2020.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 30 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Commerzbank AG / E.O.

(Sprawa C-296/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie – Sprawy cywilne i handlowe – Konwencja z Lugano II – Artykuł 15 ust. 1 lit. c) – Jurysdykcja w sprawach dotyczących umów z udziałem konsumentów – Przeniesienie przez konsumenta miejsca zamieszkania do innego państwa związanego konwencją]

(2021/C 481/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commerzbank AG

Strona przeciwna: E.O.

Sentencja

Artykuł 15 ust. 1 lit. c) Konwencji o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisanej w dniu 30 października 2007 r., której zawarcie zostało zatwierdzone w imieniu Wspólnoty decyzją Rady 2009/430/WE z dnia 27 listopada 2008 r., należy interpretować w ten sposób, że określa on jurysdykcję w przypadku, gdy przedsiębiorca i konsument będący stroną umowy w chwili jej zawarcia mieli miejsce zamieszkania w tym samym państwie związanym tą konwencją, a element zagraniczny stosunku prawnego pojawił się dopiero później, ze względu na przeniesienie miejsca zamieszkania konsumenta do innego państwa związanego konwencją.

(¹) Dz.U. C 348 z 19.10.2020.